

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/106/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118010420
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2118010420.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Rastislava Kresla, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 24.07.2018 v Trnave, v trestnej veci odsúdeného Y. Y., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 13.04.2018, sp. zn. 34PP/21/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného Y. Y., XX.XX.XXXX v H., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona žiadosť odsúdeného Y. Y. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/46/2016 zo dňa 13.06.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/58/2016 zo dňa 21.07.2016 zamietol.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 27-29 spisu.

V odôvodnení okresný súd uviedol, že po oboznámení sa so spisovým materiálom na verejnom zasadnutí, predovšetkým s návrhom odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením riaditeľa ústavu na výkon trestu, skráteným výpisom klienta, osobným spisom odsúdeného, nariadením výkonu trestu, rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/46/2016 zo dňa 13.06.2016 a odpisom registra trestov zistil, že návrh nie je dôvodný, nakoľko u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky podmiennečného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 odsek 1 Trestného zákona.

Z ustanovenia § 66 odsek 1 Trestného zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu, a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú: 1/ plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a 2/ skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd dospel k záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keď vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu (v danom prípade dve tretiny za spáchaný zločin), avšak neboli splnené materiálne podmienky stanovené v tej podobe, že od odsúdeného nemožno očakávať riadne správanie sa v budúcnosti, teda v čase rozhodovania súdu o jeho podmiennečnom prepustení to nebolo možné jednoznačne konštatovať, nakoľko svojim správaním vo výkone trestu tak výrazné polepšenie, že by bolo možné prípadne recidívu obdobnej (sexuálne motivovanej) trestnej činnosti úplne vylúčiť. Z tohto dôvodu považoval žiadosť v danom čase za podanú predčasne.

K prvej materiálnej podmienke, ktorá sa viaže na správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody počas ktorého odsúdený nepreukázal podľa názoru súdu žiadne výrazné polepšenie nakoľko jeho správanie a vystupovanie nebolo vždy na požadovanej úrovni, nedostatky sa vyskytli v dodržiavaní v interných noriem, dopustil sa viacerých priestupkov menej závažného charakteru, zaznamenaný bol i konflikt s odsúdenými z iných oddielov. Resocializačná prognóza je u odsúdeného podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania nepriaznivá. Počas doterajšieho viac ako 2-ročného výkonu trestu bol odsúdený disciplinárne odmenený iba 1-krát a to 12.03.2018, teda len mesiac pred verejným zasadnutím, pochvalou za plnenie programu zaobchádzania. Disciplinárny trest už nemá v súčasnosti vykázaný žiadny.

Okresný súd ďalej skonštatoval, že aj keď sa v hodnotení riaditeľa ÚVTOS že v súčasnosti je správanie odsúdeného na požadovanej úrovni, nemožno prehliadnuť, že týmto konaním narušil plnenie účelu trestu, nepodriaďoval sa resocializačnému režimu, čo svedčí len o tom, že sa v súčasnosti iba formálnym spôsobom prispôbil režimu výkonu trestu odňatia slobody, no nepreukazuje takú mieru polepšenia, kedy by bolo možné jednoznačne konštatovať, že bude viesť na slobode riadny život v súlade s morálnymi a etickými pravidlami spoločnosti.

Podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré majú v danom smere význam je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane, čo však u menovaného odsúdeného nie je možné jednoznačne konštatovať a preto podľa názoru okresného súdu je potrebné na odsúdeného aj naďalej pôsobiť špecifickými formami a metódami vlastnými podmienkam vo výkone trestu odňatia slobody.

V závere okresný súd skonštatoval, že odsúdený doposiaľ nemá ukončenú ochrannú ústavnú liečbu, čo samo o sebe síce neznamená vo všeobecnosti (s poukazom na ustálenú judikatúru súdov SR) prekážku v rozhodovaní súdu o podmienečnom prepustení, no vzhľadom na charakter trestnej činnosti, ktorej sa odsúdený dopustil, ako i možnosť recidívy v tomto smere naznačuje nevyhnutnosť ochrannej sexuologickej ústavnej liečby v celom rozsahu, čím môže byť zabránené v opätovnom páchaní takéhoto druhu násilnej sexuálne motivovanej trestnej činnosti a teda bude možné pravdepodobnejšie ustáliť, že k takémuto druhu recidívy u odsúdeného nedôjde. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam okresný súd žiadosť odsúdeného o podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote, ihneď po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí, zahlásil odsúdený sťažnosť č.l. 24 spisu. Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti.

Do neverejného zasadnutia sťažnostného súdu odsúdený zahlásenú sťažnosť písomne nezdôvodnil.

Krajský súd podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, na podklade včas podanej sťažnosti, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosti odsúdeného nie je možné vyhovieť.

Zo spisového materiálu sťažnostný súd zhodne ako súd I. stupňa zistil, že :

? odsúdený vykonáva trest odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov, ktorý mu bol uložený Okresným súdom Bratislava IV zo dňa 21.02.2013 sp. zn. 2T/159/2012 a to pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 2 písm. a/ Trestného zákona. Začiatok trestu mal 25.02.2013, lehotu k podaniu žiadosti o podmienečné prepustenie splnil 24.03.2017 a predpokladaný koniec trestu má 24.07.2019.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS vyplýva, že :

- odsúdený vykonáva v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/46/2016 zo dňa 13.06.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 2To/58/2016 zo dňa 21.07.2016, pre zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona a s poukazom na § 140 písm. g/ Trestného zákona. Za uvedenú trestnú činnosť bol odsúdenému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní troch rokov, so zaradením pre jeho

výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň bolo odsúdenému uložené ochranné sexuologické liečenie ústavnou formou.

- nástup trestu mal odsúdený 21.07.2016, lehotu k podmiennečnému prepusteniu splnil dňa 16.12.2017 a predpokladaný koniec trestu má dňa 16.12.2018.

- správanie a vystupovanie odsúdeného počas pobytu v predchádzajúcich ústavoch nebolo vždy na požadovanej úrovni, nedostatky sa vyskytli v dodržiavaní interných noriem, v čase od 04.10.2016 do 25.04.2017 vykonával ochrannú liečbu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca, správanie a vystupovanie počas výkonu ochranného liečenia nebolo vždy na požadovanej úrovni, dopustil sa viacerých priestupkov menej závažného charakteru, ktoré sa po usmernení zo strany personálu viac neopakovali

- správanie a vystupovanie odsúdeného počas pobytu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou je na požadovanej úrovni. Príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektuje, zodpovedne si plní svoje povinnosti a dodržiava interné predpisy. Bol zaznamenaný konflikt s odsúdenými z iných oddielov menej závažného charakteru.

- zásady hygieny dodržiava, výkonom funkcie z radov odsúdených nebol poverený

- disciplinárne odmenený bol jedenkrát a to 12.03.2018 pochvalou za plnenie programu zaobchádzania, disciplinárny trest nemá vykázaný.

- pracovne je zaradený v ústave s dohľadom Euroobuv II. Jeho pracovná morálka je na požadovanej úrovni,

Odsúdený nie je zaradený do skupinových foriem práce, je mu venovaný individuálny prístup so zameraním na formovanie primeraného správania a hodnotovej orientácie v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, k zvyšovaniu právneho vedomia, k zodpovednosti za svoje konanie a k trvalej abstinencii od drog a alkoholu. Možno konštatovať, že odsúdený plní čiastočne ciele stanovené programom zaobchádzania.

Resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania nepriaznivá (nariadená liečba, bez vzdelania, nezamestnanosť, požívanie drog).

Odsúdený doposiaľ nemá ukončenú ústavnú ochrannú sexuologickú liečbu, ktorú nastúpil dňa 04.10.2016.

Odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporúča ho podmiennečne prepustiť s dohľadom.

Z registra trestov vyplýva, že odsúdený bol doposiaľ 1-krát súdne trestaný.

Z rozsudku Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 13.06.2016 sp. zn. 2T/46/2016 vyplýva, že bol odsúdený za zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. g/ Trestného zákona. Z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že pobyt odsúdeného na slobode je zo sexuologického hľadiska nebezpečný pre spoločnosť, z psychiatrického hľadiska nebezpečný nie je. Sexuálna deviácia je vrodená porucha, vyliečenie v zmysle preladenia sa na väčšinovú sexualitu nie je možné. Liečbou možno dosiahnuť realizáciu coming outu a uplatnenie deviantnej sexuality v medziach zákona.

Odsúdený bol v priebehu rokov 2013 - 2015 priestupkovo postihnutý 6-krát.

Krajský súd po splnení prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z ustanovenia § 192 odsek 1 písm. a/, písm. b/ Trestného poriadku dospel k názoru, že okresný súd po obdržaní žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybností, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k podanej žiadosti o podmiennečné prepustenie, k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody,

vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti a potom rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti na základe ktorých má za to, že žiadosti odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení stotožňuje a osvojil si ich, pritom v podrobnostiach na ne odkazuje.

Aj krajský súd je toho názoru, že u odsúdeného neboli splnené materiálne podmienky vyžadované pri podmienčnom prepustení v zmysle ustanovenia § 66 ods.1 Trestného zákona, pretože odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojim správaním nepreukázal dostatočné polepšenie, pretože výkon trestu odňatia podľa hodnotenia riaditeľa ústavu plní svoj účel iba čiastočne, ciele stanovené programom zaobchádzania plní čiastočne, jeho správanie nebolo vždy na požadovanej úrovni, od nástupu do výkonu trestu dňa 21.7.2016, dosiahol iba jednu disciplinárnu odmenu a vzhľadom na jeho predchádzajúci spôsob života (6 priestupkov, charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu odňatia slobody) nesvedčia v prospech novej prognózy, že by v prípade prepustenia na slobodu viedol riadny život.

Krajský súd len dodáva, že podstatou inštitútu podmienčného prepustenia je skutočnosť, že sa neuplatňuje plošne, ale iba vo vhodných prípadoch, teda iba u niektorých odsúdených. Podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody po uplynutí doby požadovanej zákonom, teda nenastáva automaticky, ale po zhodnutí všetkých, právne relevantných skutočností.

Krajský súd teda nezistil žiadne dôvody pre zmenu alebo zrušenie napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného a rozhodnutie súdu prvého stupňa je jasné, zrozumiteľné a presvedčivé, preto sťažnosť zamietol ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok